

A Szentatya október havi imaszándéka

Az Istennek szenteltek küldetéséért: Hogy az Istennek szentelt férfiak és nők felébbresszék magukban a misztériós buzgóságot, és legyenek jelen a szegények, a kirekesztettek, és azok között, akik nem tudják hallatni a hangjukat.

CSALÁDKAPOCS

Egyházmegyei
Családi Lelki Nap

2018. október 27.

Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium
Zalaegerszeg, Zárda utca 25.

Felnőtt programok

Dr. Székely János
„A mese szerepe a hit és a vallásosság átadásában”

Dr. Németh Norbert
„Felelősségek az Egyházban és a családban”

Dr. Kürnyek Róbert
„Egyházi ünnepek a családban”

„Az ima ereje” előadás és tanúságtétel

Mozidélután

– Mit üzen a Jöistén a képernyőn keresztül?

A házasság művészete

– Hogyan tartunk frissen a házasságunkat?

Családi fotósarok

– Tényleg így nézünk ki?

Imaosvény a kápolnában

– Diálogus a Jöistennel

Biblia útjain

– Keressük meg a Biblia kincseit!

Gyerekeprogramok

Technológiai Centrum bemutatója

„Virtuális utazás a technológia világába”

„Ökológiai lábnym”

„Gondolkodj globálisan, cselekedj lokálisan!”

– A világunk egy biológus szemével!

Foci - fiúknak

Tánc és ugrálókötél - lányoknak

Mozizz velünk! - csak fiataloknak

Szabaduló szoba

Logikai játszótér

Kézműves és játéksarok

Rád Találtam Dicsőítő Csoport
- egész napos zenei szolgálat

Regisztráció: <http://martinus.hu>

További információ: <http://zeg3.martinus.hu>, 06/92/320626

Mindenkit szeretettel várunk
a zalaegerszegi Kertvárosi Plébánia szervezésében és
a város plébániáinak összefogásával megvalósuló lelki napon!

ELVÁLTAKNAK, EGYEDÜLÁLLÓ SZÜLŐKNEK

www.emmanuel.hu

AVE kurzus

Hétvégesorozat újratervezéshez

HELYSZÍN:
Szombathely
Martineum Felnőttképző
Akadémia

IDŐPONTOK:
2019. február 2-3.
2019. március 2-3.
2019. március 30-31.

A hétvégesorozatot a katolikus Emmánuel Közösség tartja.

Információ és jelentkezés: www.avelap.hu vagy +36 (30) 454-0939

XI. ÉVFOLYAM 10. SZÁM • 2018. OKTÓBER • ÁRA: 200 FT

„Kiscelli Szűz Mária, Édesanyánk,
mennyebe felvett Királynőnk!
Oltalmaddal és szeretetteddel
szüntelenül átéleled a
magyar nemzetet.
Számunkra te vagy az Istenre való
teljes ráhagyatkozás példaképe.”

(Részlet a celdömölki Nagyboldogasszony-templom
alapításának 270. évfordulóján a Kiscelli Szűzanya
tiszteletére készített jubileumi imádságból)

„A találkozások erősítik az emberek hitét, az egyházhoz tartozás tudatát..”

Interjú Németh Zoltán celldömölki plébánossal

Mik az első zarándoklathoz kapcsolódó emlékei?

Tekintettel arra, hogy egyházmegyénk másik búcsújáró helyéről, Vasvárról származom, 7 éves koromtól egészen a papszentelésig évről évre tapasztaltam a búcsúk hangulatát, lelkületét. A 60-as években már pénteken érkeztek szeke-ekkel, vonattal a zarándokok Dél-Zalából. Ők pajtáiban húzták meg magukat. Szombaton délután érkeztek a gyalogos zarándokok, s az esti szentmisén már zsúfolásig tele volt a templom. Egész éjszaka virrasztás volt. Hajnali 5-kor tartották az első szentmisét, s utána óránként a nagymiséig, körmenetig. S vasárnap délután hatalmas tömeg várakozott a vasútállomáson, hogy hazaindulhassanak. Újmisés korban Celldömölkön hasonló volt a helyzet, bár már inkább csak vasárnap érkeztek vonattal, autóbusszokkal a zarándokok. Mindebből én magam keveset láttam, mert hajnaltól délig folyamatosan gyóntattam.

Az Ön számára melyik a legemlékezetesebb búcsú amin részt vett?

A Szentatya, Szent II. János Pál pápa első ausztriai útján, 1983 szeptemberében, Mariazellbe is ellátogatott, ahol

része lehettem a kb. 20 000 pap és szerzetes zarándoklatának. A pápai mise után az ott lévő magyar püspökök, Lékai bíboros vezetésével először miséztek nyilvánosan Mindszenty bíboros sírjánál. Megható volt látni az ott lévő magyar zarándokok imádságát. Akkor még nem lehettünk ott sokan. S természetesen figyeltek bennünket, hiszen még a diktatúra időszakát éltük.

Egyéves tapasztalatai alapján milyen igények mutatkoznak napjainkban mindarra, amit egy búcsújáró hely kínál? Celldömölki mennyiben elégíti ki eleven lelki igényeket vagy a búcsújárás mára már csak formalitás, szokás maradt?

Amint már mondtam, újmisésként két évet töltöttem Celldömölkön, mint káplán. Összehasonlítva az akkori helyzettel egészen megváltozott az európai és a hazai búcsújárás szokása. Ma egy-egy ünnepi szentmisére, körmenetre korlátozódik a zarándoklat. Csupán 2-3 órát töltenek itt a személykocsival, autóbusszokkal érkező zarándokok. Természetesen ma is vannak gyónások, de sokkal kevesebb, mint 38 évvel ezelőtt, ahogy a katolikus keresztények száma fogy hazánkban.

Miben különleges Celldömölki, ami különbséget jelent más búcsújáróhelyekhez képest?

Sokan tudják, részben a város neve is utal erre, Celldömölki vagy ahogy itt szokták mondani Kismariazell, a stájerországi Mariazell hatására jött létre. Az első majd a második kegy-szobor is a mariazelli kegy-szobor másaként került Celldömölkre a bencés szerzetesek jóvoltából. A celldömölki kegytemplom a mariazelli bazilika másaként épült, még ha arányaiban kisebb is. Tudjuk, hogy Mariazellnek nagyon sok magyar vonatkozása van Nagy Lajos királyunktól egészen Mindszenty bíborosig. Celldömölki sokáig, Trianon és a vas-függöny miatt, ezt a magyarság tudatot pótolta, amit korábban magyar őseink annyira megélték.

Ma is történnek még itt csodák? A kegyhelyen sok hálaadó tábla látható, és oylanok is, amelyek azokat a gyógyult testrészeket ábrázolják, amik miatt imádkoztak a hívek.

Olyan csodáról, amely hivatalos egyházi kivizsgálást igényelne, nem tudok. Bár káplán koromban találkoztam egy itt élő beteggel, aki több, mint 30 éven keresztül ágyban fekvé Jézus sebeit viselte. Vannak még papok és világiak, akik erről tudnak. Sajnos, az 1988-ban elhunyt Ormándi Erzsébet személye méltatlanul a feledésbe merült.

Ma is egy nagyon vitatott korszakban élünk. Sok a probléma, nagy a lelki vákuum, spirituális krízisben vagyunk. Keressük a helyünket hová tartozunk, hogy mi határozza meg jelenünket és jövőnket. Úgy véli, hogy ma is szükség van a lelki megerősítésre? És hogyan segítheti a lelki megerősítést egy búcsújáróhely?

A lelki megerősítésre mindenképpen szükség lenne. De azt gondolom, hogy önmagában ezt egy egyszeri zarándoklat, búcsújárás nem adja meg. Itt pótolhatatlan az a közösség, amelyben a megtérni szándékozó megtalálja azt az embertársát, aki vele együtt halad a cél felé. Ez jól látszik napjaink gyalogos zarándoklatainál, ahol a találkozások erősítik az emberek hitét, az egyházhoz tartozás tudatát. S ez a felkészülés során már megkezdődik. Enélkül a zarándoklatok teljesítményű túrákká, vagy kirándulásokká silányulnak. Nem kevés ilyen csoporttal is találkozunk. Ugyanakkor egyáltalán nem mindegy, hogy mit mondunk mi lelkipásztorok a szent-

misén. Néhány napja szólított meg egy budapesti fiatal, hogy jó lelki útravalót kapott az ígéhirdetésben. Az ilyen kis apró „sikerek” erősítik bennem is, hogy mennyire komolyan kell vennünk az evangélium hirdetését, megétését.

Vannak-e visszajelzések azzal kapcsolatban, hogy az ide látogató zarándokok közül egyesek megtértek vagy éppen visszataláltak Istenhez?

A templomunk emlékkönyvében található bejegyzések tanúskodnak arról, hogy mindig vannak, lesznek oylanok, akiket megérint a hely szelleme. De, itt tömeges megtérésekre nem lehet számítani.

Az elmúlt években jelentős felújítások indultak el a kegyhelyen. Hol tart a folyamat és mennyiben segítik elő ezek az ide látogatók lelki elmélyülését?

Templomunkat folyamatosan a liturgikus igényeknek megfelelően újítjuk meg, óvjuk állagát. Az elmúlt évben közel egy millió forintért új világítás készült. Hamarosan elkészül az orgona is, amely elsősorban elődöm lelkesedését dicséri. Az elmúlt évben a plébánia az egykori bencés rendháza költözött vissza. Korábban a plébániaépület távolabb volt a templomtól. Ma a katolikus iskolának egy új szárnya készült el a helyén. Sajnos, az egykori kolostor eléggé lepusztult állapotban került vissza a bencés rend, majd az egyházmegye tulajdonába. Ennek a felújítása zajlik most, amelynek terveiben zarándok szállás is szerepel. Sok százmillióس beruházásról van szó, a végét egyelőre nem látom.

Molnár Péter

Martinus
www.martinus.hu
a Szombathelyi Egyházmegye havi lapja

Szerkesztők: Déri Péter, H. Pezenhófer Brigitta, Kovács József, Molnár Péter, Salamon Viktória • Nyomdai előkészítés: Danica Könyvkiadó Kft. • Nyomdai kivitelezés: Nyomdai űrletek Kft. • Felelős vezető: Jankovics Zoltán • Kiadó: Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó • Felelős kiadó: Dr. Perger Gyula • ISSN 2060-145X • Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.

A celldömölki kegytemplom rövid története

A kis-máriacelli búcsújáróhely története szorosan kapcsolódik a dömölki apátság történetéhez. Keme-nesalja kialakult tűzhányó hegyének, a Ság-hegység észak-keleti tövében alapították az Árpád-háziak korában, Sztűz Mária tiszteletére a dömölki bencés apátságot. A szerzetesek szorgos munkája révén az ősi templom búcsújáróhelyé vált, ahová nem kis számban sereglettek a környező vidék Mária-tisztelői. A 18. században Lancesics Bonifác, majd pedig Koptik Odó nevéhez fűződik az apátság élet újbóli fellendítése és a kis-máriacelli búcsújáróhely megalapozása. Koptik Odó, pappá szentelése után a világhírű zarándokhely, az ausztriai Mária-cell kegytemplomának gyóntatópapja volt. Mikor Celldömölkre érkezett magával hozta az ottani kegy-szobor hiteles másolatát. A zarándokok számának folytonos növekedése arra ösztön-kelte, hogy új templomot építsen. Az építést 1747 tavaszán kezdték el. A következő év őszén pedig már állt az új templom, s benne a kápolna a kegy-szobor számára. 1748. szeptember 15-én ünnepélyes keretek között ezrek kíséretével vitték át a kegy-szobrot a végleges helyére.

„Legyen nekem a te igéd szerint”

Anyám, ha egyszer végre visszatérek én ott maradok mindörökre nálad. Ha ráborulok régi küszöbünkre, s megcsókolom az áldott, ősi fákat és járadottan, könnyesen remegve nézek szemedbe.

Vájr akkor engem, mert jövök egy este.

Ezeket a sorokat, Kosztolányi fogalmazta édesanyjának, nekünk azonban imádságunkká válnak, amikor most október hónapban különösen is a Boldogságos Szűz Máriát, Égi Édesanyánkat akarjuk szemlélni.

Mária alakjában egy visszahűző asszony jelenik meg előttünk, aki Fiához hasonlóan semmit sem foglalt írásba.

Mária útját mégis megismerhetjük, ha figyelmesen meghallgatjuk a róla szóló tanúbizonyságokat, melyeket a négy evangélista őrzött meg. Így minden részletében összefüggő és életpályát egész rajzolódik ki előttünk:

Mária lelkiségébe először az angyali üdvözlés elbeszélésén keresztül nyerhetünk bepillantást (Lk 1,26-38). Egy fiatal nőt látunk, aki meglehetősen szokatlan és felkavaró hírt hall, s feltétel nélkül jóváhagyja azt. Igent mond a híradásra, és igenjét azonnal tettekre váltja: elindul Júdeába, hogy meglátogassa rokonát, Erzsébetet, és segítségére legyen gyermeke közelgő születésénél.

Csodálata méltó egyszerűségű sugárzik Máriából, rövid válaszai rendkívüli kiegyensúlyozottságról, s végső soron teljes önátadásról árulkodnak. „Legyen nekem a te igéd szerint” – ez kifejezi mindazt, amit Mária magában hordoz: a szüzi szabadságot, a feltételt nélküli jóváhagyást és a valóságot elfogadó belenyugvást.

Ilyen válasz azonban nem születethet meg egy emberben másként, mint megfelelő előkészület után. Mária csak azért érthette meg és hagyhatta jóvá az angyal szavait, mert előzőleg már elmélyült a Messiásról szóló ígéretekben, és „várt”, hogy megtörténjen, aminek a próféták jövendölése szerint, „meg kellett történnie”.

Az angyali üdvözlés nyitánya után Mária további élete növekvő csendjébe lep meg minket.

Igazek hogy ezután is befogad mindenfelől érkező igéket, amelyek meghaladják ugyan értelmét, mégis megőrzik azokat szívében. Csodálkozva hallgatja az igaz és kegyes Simeont, aki gyermekében „az Úr Fölkentjét” ismeri fel. Simeont magát Máriát is megszólítja: „Jelkedet tör járja át”. Mária nem érti a szavakat, de értetlensége közepette is képes marad az egyik legpozitívabb kapcsolatforma fenntartására: Anya marad mindvégig, minden körülmények között. Egész egyéniségére ez az alapállás a jellemző.

Az evangélisták közül egyedül János evangélista számol be a galileai Kánában tartott menyegzőről, amelyen „Jézus

anya” is részt vett (Jn 2,1-11). Őt nevezi meg elsőként, még Jézus előtt, és valóban ő kezdeményez, amikor figyelmezteti fiát: „Nincs több boruk”. Ez egy nagyon érdekes fordulat az evangéliumban, mivel János evangéliumában senki sem cselekszik anélkül, hogy Jézus előzőleg ne szólította volna meg. Mindig Jézus teszi meg az első lépést, kivéve itt.

A folytatásban Mária válasza figyelemre méltó. A szolgálkhoz fordul: „tegyetek meg mindent, amit csak mond!” Ez Mária utolsó mondata az evangéliumokban. De sokat mondó mondat.

Mária soha nem korlátozza Jézus cselekvési szabadságát, és nem unszolja őt semmire. Tegye belátása szerint, amit akar, akkor és úgy, amikor és ahogyan akarja, ha akarja. Milyen lenyűgöző példája ez az emberi viselkedésnek, amikor Mária önmagát egyetlen mondattal láthatatlanná teszi, a másikat viszont a cselekvés maximális tekintélyével és szabadságával ruházza fel!

Aztán tovább követve Mária útját az evangéliumok alapján ott van a következő jelenet, amikor is keresi és üzennek neki „Anyád és testvéreid kint vannak és téged keresnek”. És Jézus visszakérdéz: „Ki az én anyám és kik az én testvéreim?”

Máriának ekkor lelke mélyéig éreznie kellett a tördőfést, melyről Simeon beszélt. Vajon megértette-e fia szavait?

Mária reakciójáról nem értesülünk. Csak annyit tudunk ott van, s megjegyzi Jézus szavait.

Mária hallgat, elfogadja, amit fia mondott, és folytatja útját, csöndesebben, mint annak előtte.

„Jézus keresztje alatt ott állt anyja, Mária, anyjának nővére, Mária, aki Kleofás felesége volt, és a magdalai Mária”.

Az evangéliumok így ábrázolják utoljára Máriát. Stabat Mater. Az ott álló anyja. Semmi több. Se szó, se fájdalom vagy kétségbe esett gesztus. Stabat Mater. Ott állt anyja. Csak jelen van – s a helyén van. Végigjárta útját egészen a kereszt végéig. Ott van, nem támaszkodik semmire, senkire. Egyszerűen hatalmasan van jelen.

„Asszony íme a fiad!” Ismét e különös megszólításra bukkanunk: „asszony”, nem pedig „anyám”. S mégis az „íme a fiad” kijelentéssel, amely János apostolra utal, Jézus Máriát anyának mondja. S ezzel ott a kereszt alatt, a Golgota hegyén új anyaságot tárul fel Mária előtt, mert hallja amint Jézus így szól a szeretettel tanítványhoz: „Íme a te anyád”.

Mária ezután is csendjébe burkolózik. S ebben a csendben teljesedik be az áldozat. Elengedi fiát, és szétválásuk révén saját áldozatában egyesül vele.

Jézus utolsó hozzá intézett szavai még inkább növelik a távolságot, ugyanakkor bevonják a végsőkig feszített Szeretet közös természetiségébe Máriát, aki ezáltal új anyaságban részesül.

Az emberi szív milyen különös minőségű csendje szükséges ahhoz, hogy fellángoljon benne az itt elhangzott szó. A bánat és a fájdalom, a magány, az elhagyatottság, az erőt-

lenség és a gyógyíthatatlan veszteség hangjait az anya hívő szívének csöndes mélysége fogja fel, gyöngéden és nagy erővel. Stabat Mater. Ebben az órában Mária csakugyan mindnyájunk anyjává lesz, s az egész emberiség nevelőjévé, a reménytelenség rettenetes éjszakáin át. Szó nélkül. Állva – s ez beszédesebb mindennél.

Anyám, ha egyszer végre visszatérek én ott maradok mindörökre nálad. Ha ráborulok régi küszöbünkre, s megcsókolom az áldott, ősi fákat és járadottan, könnyesen remegve nézek szemedbe.

Vájr akkor engem, mert jövök egy este.

Dr. Perger Gyula

A Szűzanya közelében

A Szentpéterfai Plébánián élő horvátok idén augusztus 26-án újra zarándoklaton vettek részt Mariazellben. Ez a búcsú nemcsak a környező országokban élő horvát közösségekkel való találkozás miatt volt különleges, hanem mert a plébánia őrzi a következő egy évben a Mariazell-i Vándor Szűzanya-szobrot. Rövid interjú Várhelyi Tamás plébánossal.

Nemrégiben Mariazell-ben jártak zarándoklaton a plébánia hívei. A horvátok körében mindig népszerű volt ez a Mária kegyhely. Minek tulajdonítható ez?

Igen, augusztus utolsó vasárnapján, 26-án vagy 250-en kerekedtünk fel, hogy a szokásos, hagyományos horvát búcsúra Mariazell-be érjünk. Voltak, akik a korábbi évek hagyományához hűen gyalogosan tették meg a 160 km-es távot Kőszegtől Mariazell-ig 4 nap alatt, s voltunk, akik vasárnap hajnalban buszokkal indultunk el a kegyhelyre. Tekintve, hogy ez a horvátok zarándoklata, így a plébániánk 4 horvát közösségéből verbuválódott a zarándokcsoportunk, 95 éves évfordulója volt az egységes, gradistyei horvát zarándoklatnak az idén. Ausztriában, Szlovákiában és Magyarországon élő gradistyei (burgenlandi) horvátok közös zarándoklata ez. Több napos, szombaton este van ünnepi szentmise, amit kedvező időjárási viszonyoknál gyertyás körmenet kísér. Többen maradnak vasárnapra is, mikor gazdát cserél a kegyzobor másolata, az ún.: Mariazell-i Vándor Szűzanya.

És a következő egy évben a Szentpéterfai Plébánia települési őrzi a szobrot. Mit jelent ez?

Igen, bennünk, plébániánk horvát közösségeit érte ez a megtiszteltetés, hogy a kegyzobor másolata nálunk időzik jövő augusztus végéig. Szentpéterfán már volt elődom,

Schneller János plébánossága alatt, 2000-ben ez a szobor. Most az osztrák szervezők megkerestek bennünket, hogy a sok nehézség után kis áldás is jöjjön Mária által Nardára. Az elmúlt években ugyanis árvízrel, viharokkal kellett megküzdenie a településnek. Volt olyan este, hogy szinte minden második nagy fenyőfa elfeküdt, s az önkéntes tűzoltóink, és segítők a szakadó esőben próbálták helyt állni hősiesen. Maga a szobor egy-egy évig más-más horvát településen van Ausztria, Szlovákia és Magyarország területén. Most ránk esett a választás. Sok előkészület előzte meg az augusztusi zarándoklatot, s magának a szobornak a fogadását, valamint az érkező zarándokokra is igyekeztünk előkészülni. Hiszen szokás ilyenkor, hogy a többi horvát közösségek az év során felkeresik az adott helyet, ide zarándokolnak, körmenettel ünnepelnek. Mivel plébániánk 2007 óta egy egységet alkot, úgy döntöttünk, hogy mind a négy horvát községünkbe eljuttasson rövidebb-hosszabb ideig a vándor kegyzobor. Narda után ősszel Felsőcsatár, majd vízeresztőlő hamvazószerdáig Horvátlövő, onnan Szentpéterfára fogadják a szobrot április végéig. S a nyári hónapokban ismét Nardán lenne. A 95. évforduló mellett idén van a 45. évfordulója annak, hogy ez a horvát zarándoklat ezzel a szoborral történi. Martin Mersits atya indítványozta 1973-ban, a gradistyei horvát zarándoklatok 50. évfordulóján, hogy a szoborral történjen mindez. Neki is kívántunk emléket állítani azon a szentképen, amit kiadtunk ezen alkalomból. Kihísznánk a modern kor eszközeit az internetet segítségül hívva mintegy virtuális vendégkönyvként szeretnénk az egyes zarándokcsoportok fogadását, körmenetét megőrizni, illetve egyéb, a szoborral kapcsolatos híreket megosztani. Egy központi telefonszám (+36 30/977-9288), és elektronikus levélcím (mariazell-201819@gmail.com), is segíti azokat, akik hozzáink szeretnénk látogatni, valamint a facebook-ra (Putujúca Marija Narda) és a nardai honlapra (www.narda.hu) feltett, folyamatosan frissülő naptár.

Molnár Péter

RÖVID HÍREK

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia tagjai szeptember 4-én és 5-én a győri püspökségen tartották őszi ülésüket. Az ülés első napját megtisztelte jelenlétével Magyarország új apostoli nunciusa Michael August Blume SVD apostoli nuncius. Az Apostoli Szentzség új budapesti nagykövete átadta megbízólevélét Áder János köztársasági elnöknek a Sándor-palotában szeptember 5-én délután. Ezt követően a nuncius, akinek papi hivatása kibontakozásában is fontos szerepet játszott a magyar közösség, nemzeti emlékhelyünkön, a Hősök terein megkoszorúzza az ismeretlen katonáira sírját.

• • •

DOCAT – Mit kell tennünk? Az eredetileg az Osztrák Püspöki Konferencia által kiadott és most a Vigilia Kiadó révén magyarul is megjelentetett kötet a Katolikus Egyház társadalmi tanítását mutatja be, azokat a dokumentumokat, amelyek XIII. Leo *Rerum novarum* (Új dolgok) kezdetű szociális enciklikájá öta fejlődnek, alakulnak.

• • •

Szeptember 13-án a Szentatya kihallgatáson fogadta azt a mintegy százharminc püspököt (és ordináriust), akiket az elmúlt évben szenteltek fel, és akik egy kéthetes vatikáni képzésen vettek részt. Magyar részről köztük volt Szocska Ábel nyíregyházi görögkatolikus megyéspüspök, Hortobágyi Cirill pannonhalmi főpápa és Pál József Csaba temesvári megyéspüspök.

• • •

December 8-án az algériai Oránban tizenkét keresztény vértanút avatnak boldoggá, akik a kilencvenes években adták életüket hitükért, köztük a hét tibhirine-i szerzetes.

• • •

Szeptember 10-én Veres András győri megyéspüspök ünnepélyes tanévnyitó szentmisét mutatott be a szeminárium kápolnájában. Ezzel kezdetét vette a 2018/19-es tanév a Győri Hittudományi Főiskola és Papnevelő Intézetben. A szeminárium közössége örömmel fogadja az elsőöveket. Idén öt győri és két szombathelyi papnövendék kezdte meg tanulmányait a Győri Hittudományi Főiskola és Papnevelő Intézetben.

AZ OLDALT ÖSSZEÁLLÍTOGTA: KOVÁCS JÓZSEF

A HÍREK FORRÁSA: MAGYAR KURÍR

A kereszt arra tanít, hogy ne féljünk a kudarcról

Szemléljük a keresztet, amely egyszerre üzen Jézus kudarcáról és győzelméről. A keresztben elbukni látszik mindaz, amit Jézus élete során tett, és elvesztünk a remény mindazok, akik követtek őt. Ne féljünk a kudarc, a bukás jeleit szemlélni a keresztet.

Pál erősen fogalmaz, amikor Jézus Krisztus misztériumáról elmélkedik. Azt mondja: Jézus kiüresítette, megalázta önmagát, bünné lett a végsőkig, magára vette az egész világ bűneit. Egy kifacsart elitét volt. Pál nem fél megmutatni ezt a kudarcot, és ez megvilágosíthatja kicsit sötét pillanatainkat, a kudarc pillanatait. A kereszt a győzelem jele is nekünk, keresztényeknek. Azt olvassuk a Számok könyvéből (Szám 21,4b–9), hogy az egyiptomi kivonulás idején a nép zúgolódott, amiért az Úr kígyókat küldött rájuk. Ez az öskigyóra, a sátnára, a nagy vádlóra emlékeztet minket. Am aki föltekint a rézkigyóra, meggyógyul a kígyómárásból, vagyis megmenekül. Ez profécia. Jézus ugyanis bünné lett, és így legyőzte a bűn előidézőjét, a kígyót. A sátn örült nagypénteken, annyira, hogy nem vette észre a történelem nagy kelepéjét. Az egyházatyák szerint: a sátn annyira legyőzöttnek, megvertnek látta Jézust, hogy mint éhes hal, aki a csali után megy, bekapta a horgot, lenyelte Jézust. De abban a pillanatban lenyelte az istenséget is, mert az volt a csali a horgon. És akkor a sátn örökre elbukik, nincs ereje. A kereszt abban a pillanatban a győzelem jelévé válik. A mi győzelmünk Jézus keresztje. Győzelem ellenszögünk, a nagy öskigyó, a nagy vádló felett. A keresztben üdvözültünk: azon az úton, amelyet Jézus akart végigjárni a legnagyobb mélységig, de az istenség erejével. Jézus azt mondja Nikodémusnak: amikor fölemelnek engem, mindenkit magamhoz emelek. Jézus fölemeltetik, a sátn pedig elpusztul.

Jézus keresztje vonzzon bennünket! Nézzük, mert ez ad erőt a továbblépéshez! Az elpusztított öskigyó még mindig ugat, fenyeget, de – ahogy az egyházatyák mondták – láncra vert kutya. Ne menj közel hozzá, és nem harap meg. De ha odamész, hogy megsimogasd, mert odavonz magához, mintha kis kutya volna, akkor számithatsz rá, hogy elpusztít.

Életünk a győzedelmes és feltámadt Krisztussal halad előre, aki elküldi a Szentlelket; de ott van a megkötött kutya is. Nem szabad közel mennünk hozzá, különben megharap! Az életben jelen van a kudarc és a győzelem: ezt tanítja nekünk a kereszt. El kell tudnunk viselni a kudarcokat, türelemmel viselni a bűneinket is, mert Jézus fizetett értünk. El kell viselnünk öböne, bocsánatot kérni, de soha nem szabad hagynunk, hogy elcsábítson a láncra vert kutya!

Ferenc pápa

Szent Mihály arkangyal, védelmezz minket a küzelemben, a sátn gonosz kísértései ellen légy oltalmunk! Esedezve kérjük: *„Parancsolj nekí az Isten! Té pedig, mennyei seregek vezére, a sátn és a többi gonosz szellemet, akik a lelek vesztere körüljárnak a világban, Isten erejével taszítsd vissza a kárhozát helyére! Amen.*

EGYHÁZJOG

A pápa halála

Aldokló papát orvosai, közeli munkatársai és gyóntatója veszik körül és általában a hívek közösségének imádsága. A halál beálltanak megállapítását követően az egyház jog előírásait kell követni, amit az *Universi Dominici gregis* szabályoz. Ez alapján értesíteni kell a camerlengo bíborost, aki az államtitkár-helyettes és a pápai szertartásmester jelenlétében megvőződik a pápa haláláról. Háromszor a nevé szolítja az elhunytat, majd kijelenti: *„Vere Papa mortuus!”* („A pápa valóban meghalt!”)

Az előírások szerint a camerlengo tájékoztatja a római általános helynököt, hogy közölje a gyászírt a hívek közösségével, de értesíti a bíboros dékán is, aki közli a pápánál akkreditált diplomáciai testülettel és a külföldi államfőkkel a halálhírt majd pedig összehívja a konklávéra a bíborosokat.

Koronként változó, de mindig végeztek a pápák testén valamilyen konzerváló tevékenységet, általában bebalzsamozták őket. A barokk korban az is szokás volt, hogy belső szerveiket külön temették el. Napjainkban ez már nem szokás. Ezt követően felöltöztetik liturgikus ruhába. Piros színű miseruhát adnak rá, ami a pápai gyász színe, fejére ezüstthímzésű püspöksüveget tesznek és ráadják a palliumát is. A haldokló pápáról kegyeleti okokból nem lehet fényképeket készíteni mindaddig, amíg méltóképpen fel nem öltöztetik.

Amennyiben a pápa nem a Vatikánban halna meg, akkor a Bíborosi Kollégiumnak kell gondoskodnia a hazaszállításáról. Erre XII. Piusz és Boldog VI. Pál pápák esetében volt is példa a közelmúltban, hiszen ők a Castel Gandolfo-i pápai palotában hunytak el.

A pápa holttestét először az Apostoli Palotában ravatalozzák fel, ahol mindennapi munkáját végezte és itt a munkatársai, valamint a Római Kúria tagjai róhatják le kegyeletüket. Ezt követően a palota terméin keresztül kőmentben viszik át a pápa holttestét a Szent Péter bazilikába, ahol Szent Péter sírja előtt felravatalozzák, és a hívek közössége is leróhatja kegyeletét az elhunyt pápa előtt.

A temetésre a pápa halálát követő négy-hat napon belül kerül sor. Még a bazilikában behelyezik a fából készült koporsóba, majd az arcát letakarják egy fehér kendővel, a lábánál pedig elhelyeznek egy fémhengert, amibe beletesznek egy okiratot, ami pápaságának főbb ténykedéseit foglalja össze és az általa veretett pénzérmékből egyet-egyet a beazonosítás végett. Majd a koporsót lezárják.

A temetési misét a Bíborosi Kollégium dékánja végzi a bazilikában vagy a bazilika előtti téren. A búcsúztatók és könyörgések után a gyászszertartás a bazilika altemplomában, az ún. Grottákban folytatódik. Ekkor a ciprusfa koporsót beleteszik egy ön- és egy újabb fakoporsóba, majd pedig a *Salve Regina* éneklése közben behelyezik a kriptába. A temetés után kilenc napon keresztül gyászmiséket mutatnak be az elhunyt pápa lelki üdvéért.

Déri Péter

LITURGIA

A SZENTSÉGEK LITURGIÁJA

A szentelendők kiválasztása

Mint az előzőkből láthattuk, az egyházi rend szentségeiben való részesedés számos feltételhez kötött, és a szentelés hosszas előkészület előzi meg. Ha valaki ezeknek megfelel, és kéri a szentelést, akkor a püspöknek vizsgálatot kell tartania: bizonyosnak kell lennie, hogy az illető meg van keresztelve és bérmláva, felvette a lektori és akolitusi szolgálatokat, tanulmányait pedig elvégezte. Ha állandó diakonátusra szentelendő férfit, akkor a házasságkötésről és a felelősség belegegyezéséről is szükséges igazolást.

A szeminárium rektorának is igazolnia kell, hogy a szentelendőben megvannak a szükséges tulajdonságok, vagyis igazhíttű, vallásossága hiteles, jó erkölcsű és alkalmas a szolgálatra, fizikailag és pszichésen egészséges. A püspök ezeken túl egy papokból álló bizottság véleményét is kikéri a szentelés előtt, és másokat is megkérdezhet.

E vizsgálat eredményét közli a szentelendővel, és erre utalnak a szentelési szentimében, mikor az evangélium felolvasása után a papnevelő intézet rektora, vagy az általános helynök, vagy más magasabb hivatalú ellátó pap név szerint szolítja a szentelendőket, akik előlépnek és hangosan mondják: *„Jelen.”* Mit után minden szentelendő előlépett, az őket szolító pap így szól a püspökhöz: *„Főtisztelendő Atya! Az Anyaszentegyház kéri, hogy szentelj fel ezeket a testvéreinket a felelősségteljes szerpapi/áldozópapi szolgálatra.”* A püspök megkérdezi: *„Méltonak tartod őket?”* *„A keresztény nép megkérdezése és az illetékesek véleménye alapján tanúsítom, hogy méltónak találtattak.”* – hangzik a válasz. Mire a püspök így szól: *„Az Úristen és Üdvözítőnk, Jézus Krisztus segítségével kiválasztjuk ezeket a testvéreinket a szerpapság/áldozópapság rendjére.”*

Ipaics Bence

Rendőrök az iskolában

▲ A 2018-2019-es tanév első napjaiban a sárvári Rendőrkapitányság ajándékokkal kedveskedett az első osztályos tanulóknak. A Szent László Katolikus Általános Iskolában az iskola rendőre, Kiss Tamás osztotta ki a kis csomagot a diákoknak.

▼ Szeptember 9-én tartották Letenyén a hittanosok tanévnyitó szentmiséjét. A település lelkipásztora, Aigner Géza peblános kérte az Úr áldását a diákokra és megáldotta az iskolatáskákat is.

Tanévnyitó szentmise

Hegyi kápolna megáldás

▲ Szeptember 8-án áldotta meg Székely János megyéspüspök a 110 éves, felújított nagytillaji hegyi kápolnát. Püspök aya a szentmisében a keresztény hit megtartó erejére hívta fel a figyelmet.

▼ Szeptember 14-15-én a családok kaptak főszerepet Zalaegerszegen. A Családfesztivál Alapítvány szervezésében immár 25. alkalommal rendezték meg a Családfesztivált. Két nap a családokról, a családok szervezésében.

Családfesztivál Zalaegerszegen

Kórházi beteglátogatók képzése

Szeptember 1-jén a Püspöki Palotában kórházi beteglátogatók és leendő kórházi beteglátogatók számára tartottak képzési napot. Szó esett arról, hogy ki lehet kórházi beteglátogató és mi a szolgálat célja.

Kápolna megáldás Zalában

Szeptember 9-én áldotta meg Zalaegerszegen az Egerszeghegyi kápolnát Székely János megyéspüspök. A Szentháromság tiszteletére emelt kápolnát az elmúlt hónapokban kívül-belül felújították.

Ünnepi szentmise Zalacsében

Szeptember 16-án megáldotta Székely János megyéspüspök a zalacsébi templomot, amelyben az elmúlt hónapokban fontosabb belső munkálatokat végeztek.

PROGRAMAJÁNLÓ

október 17. (szerda) **19.00 óra** A mai világ az evangélium fényében – Business és közjó avagy Hogyan tud a vállalkozás a szegénység elleni eszközzé válni? (Szombathely, Püspöki Palota) • október 19–22. (péntek-hétfő) Személyesen kísért szentignáci lelkigyakorlat (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia) • október 26–27. (péntek-szombat) Találkozó és képzés az Egyházközségi Képviselőtestületek világi elnökeinek (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia) • október 27. (szombat) **14.00 óra** Családi Lelki Nap (Zalaegerszeg) • október 31. (szerda) **7.30 óra** Szentmise az egyházmegye elhunyt püspökeiért (Szombathely, Székesegyház) • november 2. (péntek) **7.30 óra** Szentmise az Egyházmegye elhunyt püspökeiért és papjaiért (Szombathely, Székesegyház) • november 7. (szerda) **19.00 óra** A mai világ az evangélium fényében – Tehetek én bármit a szegényekért? – Egy hajléktalan misszió létrejötté egyszerű hívők kezdeményezéséből (Szombathely, Püspöki Palota) • november 9. (péntek) **17.00 óra** Vesperás Szent Márton tiszteletére és lampionos felvonulás (Szombathely, Székesegyház) • november 10. (szombat) **10.00 óra** Ünnepi szentmise Szent Márton, az Egyházmegye védőszentjének tiszteletére (Szombathely, Székesegyház); 24 órás szentségimádás hazánkért (Szombathely, Zárda-templom)

Veni Sancte ünnepség

Szeptember 14-én Veni Sancte ünnepséget tartottak Szombathelyen a Székesegyházban az egyházmegye hitoktatóinak. A szakmai és lelki programot szentmise zárta, amelynek végén a hitoktatási engedélyek is kiosztásra kerültek.

Isten a szeretet, gyengédség, kedvesség

Interjú Alan Ames ausztrál tanúságtétevel

Napjaink egyik égető kérdése, hogy vannak-e/lesznek-e olyan emberek, akik képesek hitükről, Istenbe vetett bizalmukról beszélni másoknak? Ha igen, akkor van esély arra, hogy világunk valóban jobb, Istenhez méltóbb irányban haladjon. Ezt az utat mutatja meg Alan Ames, aki Ausztráliából felkerekedve időről-időre több országba is elutazik, hogy megtéréséről, Istenbe vetett hitéről, új életéről beszéljen és ezzel biztasson mindenkit: érdemes az Úr útjain járni. Szeptember 2-án Szombathelyre is ellátogatott, ahol a Batthyány-Strattmann László-templomban beszélt a megjelenteknek. Rövid riportunk a tanúságtétel előtt készült.

Először egy játékra kérném meg. Mi az a három szó, gondolat, ami Istenről eszébe jut és amit megoszt Vele kapcsolatban a tanúságtételek alkalmával az emberekkel?

Szeretet, gyengédség, kedvesség. Az ok az, hogy Isten maga a szeretet. Minden, amit valaha tett az emberiségnek az volt, hogy kimutassa a szeretetét, és továbbra is csak ezt teszi. Csak szereti az emberiséget, mert Ő maga a Szeretet. És a szeretetében olyan gyengédség és olyan kedvesség van, amiben Isten kinyúl, hogy megismogassa a lelkünket, hogy vigasztalja a lelkünket és hogy közelebb vonjon magához. A kedvessége egyszerűen mérhetetlen. Olyan sok ajándéka van, olyan sok kegyelme, amelyeket nekünk, gyermekeinkre akar adni. Kapcsolatunk az Istennel többé már nem a teremtető és teremtenyi kapcsolata, hanem az apa és gyermekei kapcsolata. Mert Jézusban az Isten élvezetett minket az Ő családjába. És így, az Isten a családjaként kezel minket. Arra vágyik, hogy mi úgy kezeljük őt, mint az édesapánkat és Jézust, mint a testvérünket és a Szentlelket mint szerető urunkat. Résezi vagyunk az Isteni családnak azért, hogy minden pillanatban megérintsen miket az ő isteni szeretete, gyengédsége és kedvessége.

A rendezvényről szóló plakáton is olvasható volt, hogy az Ön életében volt egy fordulópont, amikor megtért. Mit tudhatunk erről?

Nem én kezdeményeztem. Hosszú évekig nagyon bűnös életet éltem, tele függőségekkel. Csak magamra gondoltam. Bár megkeresztelt katolikus voltam, nem hittem az Istenben. Inkább elmerültem a világi örömeinkben és élvezetekben. Csak azt néztem, hogy mi tudok megszerezni a világból. Amikor azonban az életem legutósebb időszakában jártam és a legsötétebb bűnöket követtem el akkor az Úr átnyúlt ezen a sötétségen és megáldott az Ő szeretetével. Csodálatos volt, mert ahogyan megérintett belül, nem kerestem és még csak nem is gondoltam rá akkoriban. De ahogyan

megérintett belül teljes extázis, teljes öröm töltött el. Nem tudtam megállni, hogy sirjak vagy nevessek. A legcsodálatosabb dolog volt. Sem drog, sem alkohol nem tud olyat adni, amit átéltem. Ekkor szerettem bele az Istenbe és ekkor döntöttem el, hogy Istenért akarok élni, neki szolgálni úgy, ahogyan Jézus akkor engem meghívott.

Amikor egy közösséghez emelkedek, mindig azzal a reménnyel teszem, hogy az ember helyett Jézust látjak Bennem. Mert én egy gyenge és bűnös ember vagyok. Az Isten az, aki mindent megtesz az életemben és rajtam keresztül működik. Nem szeretem, ha az emberek rám néznek és azt mondják, hogy csodálatos vagyok. Mert ez nem igaz: az Isten az, aki csodálatos. És én abban bízom, hogy az emberek ezt a csodálatos Istent látják, amikor velem beszélnek, amikor személyesen szölok hozzájuk. Amikor a megtérésemről beszélek, emlékeztetnem kell magamat, hogy mindennap szükségem van a megtérésre. Ez nem csak 25 évvel ezelőtt történt meg, hanem tegnap, ma és mindennap. Remélem, hogy az emberek, amikor hozzájuk szölok, rajtam keresztül megtapasztalják az Atya, Jézus és a Szentlélek szeretetét. És bennük is vágy ébred arra, hogy minden nap megtérjenek.

Miért tartja fontosnak, hogy a világ számos országába elutazzon és a hitéről tanúságot tegyen? Ezzel másokat is bátorítani akar a hitvalló életre?

Az első dolog, amire Jézus megkért, hogy menjek és beszéljek a szeretetéről. Mert nagyon sok ember megfélekezett arról, hogy az Isten mennyire szereti őket. Beszéljek az ő szeretetéről, mert az sok embert élvezet arra, hogy újra megélni a hitét. Hogy őszintén keressék az Istent a Katolikus Egyházban. Az imént beszéltem egy hölgyről, aki tanúságot tett előttem. A legutóbbi alkalommal amikor Magyarországon beszédet tartottam ott volt. Akkor azért jött, hogy gyógyulást kérjen. Korábban nem élte meg annyira hitét, viszont a beszéd hallatán újra beleszeretett az Istenbe, mélyen meg-

tért, elkezdett templomba járni. A férje, aki szintén ott volt ezen a korábbi tanúságtételemen, nem volt korábban vallásos, de egy kis időre rá megtért és azóta együtt járnak templomba és a 4 gyermeküket is gyakran elviszik. Mindannyian szeretik az Istent, imádkoznak és imacsoportot is alapítottak. Ez az, amit Jézus tenni akar. Ez az, amire Jézus engem is meghívott, hogy beszéljek az Ő Szeretetéről. Hogy az emberek eljöhessenek, megismerhessék és szerethessék őt a szent katolikus hiten keresztül.

Sokat beszélünk arról, hogy kevés a hívő. Ennek az az oka, hogy kevés a tanúságtétező? És mit tudnánk ez ellen tenni mi hívők?

Valóban igaz: kevés az olyan ember, aki ki mer állni mások elé és megvallja hitét. Isten azonban azért is hív minket közel magához, hogy ne csak mi legyünk vele, hanem rajtunk keresztül, a mi megosztott hitünkön keresztül minél több embert magához vonzzon. De kevesen mernek kiállni és tanúságot tenni a hitükről, talán félnek, vagy zavarban vannak. Nem osztják meg és nem élik meg a hitüket. Ha megosztjuk a hitet másokkal, több ember jön majd vissza az Istenhez, az Egyházba.

Mennyire lehet fontos szerepe a hit átadásában a családoknak? Ez a tanúságtétel egyik első helye?

Nagyon fontos szerepe van a családotoknak a hit átadásában, ez létfontosságú. Mivel a családok a társadalom építő kövei. Ha erős és szent családjaik vannak, a társadalom is erős és szent. A probléma azonban számos országban az, hogy a családok ma nem beszélnek Istenről. Nem osztják meg a családtagok egymással és főként a gyermekekkel az Istentől szerzett tapasztalataikat. Emiatt a családok legyengülnek és elkezdnek széthullani. Ha a család széthullik, akkor a társadalom is széthullik. Sok országban láthatjuk, hogy a társadalomból hiányzik az erkölcs, elvesztette az utat. Azonban, ha a családok megtérnek és megváltoznak, a társadalom is megváltozik.

Napjainkban tapasztaljuk, hogy sokan fordulnak más vallások, szekták felé. Kell-e féltetni a kereszténységet? És mit kell tenni, hogy erős kereszténységre beszéljünk?

Soha nem kell félnünk. Ha Jézusban bízunk nincsen mitől félnünk. Sokan mondják az imát: Jézusom bízom benned! De mégis mindentől félnek és aggódnak. De ez nem igazi bizalom Jézusban. Amit tennünk kell: Ne féljünk! Mutassuk meg és éljük meg a hitünket másoknak szeretetben, gyengéden és kedvesen. És lássuk az Igazságot a mi hitünkben, mert ezek a dolgok, amikre a kérdés utal, nem az Istentől vannak, hanem azért, hogy tönkretessék az embert és a családokat. És ezt is teszik. De ha kinyitjuk a szívünket és megmutatjuk a szeretetünket egyetve Isten szeretetével, akkor az vissza fogja vonzani az embereket a Szent Katolikus Egyház szívébe.

Mik azok a gondolatok, amikkel tanúságtételei során biztatja a megjelenteket?

Nyissák meg a szívüket, hogy szeressék Istent és meg tudják tapasztalni Isten szeretetét, és megerősödjének ebben a szeretetben. Ezt a szeretetet az Egyház szentségein keresztül tapasztalják meg. Ahogyan növekednek az isteni kegyelemben és ebben a szeretetben megnyitott szívvel forduljanak mások felé, hogy az Eucharisztiaiban egyesülve Jézussal, rajtuk keresztül Jézus másokat is megtudjon érinteni. Így az emberek a kegyelem edényeivé válnak Isten kegyelmét viszik másoknak. Fontos, hogy teljesen bizzanak Jézusban: ő megadja nekik mindazt amire szükségük van ahhoz, hogy megtegyék az ő akaratát. Hogy képesek legyenek megérinteni másokat. Jézus gondjukat viseli, figyel rájuk és Ő nyúl ki mások felé rajtuk keresztül. Csak szeressék és bizzanak benne!

Molnár Péter

„legyőzték őt a Bárány vére és a tanúságtétel igéje által” (Jel 12,11)

A tanúságtétel nem más, mint tanuskodni arról, „ami kezdettől fogva volt, amit hallottunk, amit szemünkkel láttunk, amit szemléltünk, amit a kezünkkel tapintottunk” (1Jn1,1) – az életet adó Igéről. Miért fontos ma is a tanúságtétel? Mert arról az Igéről szól, aki néven szólítottává tette Isten szeretetét: Jézusról. Nem olyan szó ez, nem olyan beszéd, hogy ne tudnánk meghallani hangját, hiszen minden ember hiánylelként él: „Ézért minden: önkínzás, ének: Szeretném, hogyha szeretnének. S linnék valakie” (Ady Endre: Szeretném, ha szeretnének). De kibén bizhatok annyira, hogy hinni merjem: szeretete nem pusztán üres szó? Válaszul Isten küldi az ő prófétáit, hogy nem pusztán szavakkal, hanem életükkel is tanuskodjanak Isten „el nem múlt, túladaró, vakmerő” szeretetéről – amit hallottak, láttak, szemlélték, tapintottak, amit megtapasztaltak.

A Jelenések könyve így ír: „A Jézus melletti tanúságtételben nyilvánul meg a prófétaság lelke.” (19,10) Aki tehát meghalhatja a tanúságtételt, elkezd hinni, hogy mindez vele is megtörténhet.

Alan Ames, szeptember elején Szombathelyen járt, hogy megossza velünk élete tanúságtételét, beszéljen a szentmiséről, imádkozzon az Oltárszentség jelenlétében a székségen levőként. Élete bizonyíték arra, hogy Isten képes egy alkohol és a drog fogságában lévő embert teljesen megváltoztatni, és egy motoros banda erőszakos tagjából igazi misztikus keresztényt formálni, akinek közbenjáró imájára számtalan csodálatos gyógyulás történt.

A tanúságtétel életet adó lefordozója, hiszen a megtérésre és a hitre vezet. Ez pedig életünk harcának legfőbb győzelmé.

Frik József